

Nasza Matka

nr3 (41) marzec 2010 (rok 5)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmitowicach

Zwierciadło Ewangelii

Tajemnice Całunu Turyńskiego

Całun Turyński, lniane płótno o rozmiarach 4,36 m na 1,1 m, w które po śmierci według wszelkiego prawdopodobieństwa owinięte zostało ciało Jezusa, jest dziś najśłynniejszą relikwią chrześcijaństwa. Jest jak powiedział Jan Paweł II "wyzwaniem dla rozumu" i "jednym z najbardziej wstrząsających znaków pełnej cierpienia miłości Odkupiciela." Od wieków wzbudza ogromne zainteresowanie naukowców usiłujących ustalić jego autentyczność.

W XIV w. w tajemniczych okolicznościach grobowe płótno pojawiło się we Francji w małej miejscowości Lirej. Prawdopodobnie zostało ono przywiezione z Konstantynopola. Od XV w. całun był własnością książąt sabaudzkich, >>>

SŁOWO BOŻE

(J 19, 16 - 19)

Zabrali zatem Jezusa. A On sam dźwigając krzyż wyszedł na miejsce zwane Miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota. Tam Go ukrzyżowano, a z Nim dwóch innych, z jednej i drugiej strony, pośrodku zaś Jezusa. Wypisał też Piłat tytuł winy i kazał go umieścić na krzyżu. A było napisane: «Jezus Nazarejczyk, Król Żydowski».

Zwierciadło Ewangelii

Tajemnice Całunu Turyńskiego

a w 1983r. został przekazany w darze Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II. Płótno znajduje się obecnie w kaplicy katedry w Turynie.

Do dziś nie wiadomo, w jaki sposób na płótnie powstał obraz zamęczonego na krzyżu człowieka. Do dziś nauka nie jest w stanie wyjaśnić mechanizmu powstania tego obrazu, a próby wytworzenia podobnych trójwymiarowych obrazów spełzyły na niczym. Badanie pyłków znajdujących się na całunie dowiodło, że znajdował się on zarówno w okolicach Jerozolimy, jak i Turcji oraz w rejonie śródziemnomorskim.

Liczne badania medyczne i anatomiczne wykazały, że człowiekowi z całunu zadano wiele ran, został ukrzyżowany, a opis owych ran (śladów po biczowaniu, koronowaniu koroną cierniową, dźwiganiu krzyża, ukrzyżowaniu i przebiciu boku) zgadza się z opisem

męki Pańskiej zawartym w Ewangelii. W 1979r. na całunie odkryto ślady pisma - po dokładnych analizach naukowcy doszli do wniosku, że prawdopodobnie znajdują się wśród nich słowa „Jezus” i „Nazarejczyk”. Wyniki większości ostatnio przeprowadzonych prac naukowych przyczyniają się do zwiększenia prawdopodobieństwa tezy o autentyczności całunu.

Ojciec Święty Jan Paweł II w 1998 r. w Turynie stwierdził: "Dla wierzącego istotne jest przede wszystkim to, że Całun jest zwierciadłem Ewangelii. Refleksja nad Całunem może bowiem uświadomić sobie, że widniejący na nim wizerunek jest tak ściśle związany z tym, co Ewangelie opowiadają o męce i śmierci Jezusa, że każdy człowiek wrażliwy kontemplując go, doznaje wewnętrznego poruszenia i wstrząsu." oprac. H.H.

Spotkanie Rady Parafialnej i Rady Charytatywnej

1 lutego 2010 r. odbyło się spotkanie Rady Parafialnej i Rady Charytatywnej.

W trakcie spotkania ks. Proboszcz zapoznał nas z planem wizytacji kanonicznej, która będzie miała miejsce w naszej parafii w dniach 15 i 16 kwietnia br. (w tych dniach ks. Biskup udzieli sakramentu Bierzmowania, spotka się z Różami Różańcowymi, ministrantami, Dziećmi Maryi, członkami Rady Parafialnej i zespołu Charytatywnego, być może

również ze Strażakami). Do wizytacji przygotujemy się poprzez rekolekcje, które rozpoczną się w V Niedzielę Wielkiego Postu.

W trakcie spotkania zapoznaliśmy się z kosztorysem wybrukowania placu przed wejściem do kościoła (koszt materiału + robocizna wyniesie około 20 tys.) Zebranie zakończyło się wspólnym śpiewaniem kolęd.

D.M.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

20.03 – 24.03. 2010

Ks. Antoni Brzytwa

Niedziela

- Hymn do Ducha Św. i modlitwa na rozpoczęcie rekolekcji na początku Mszy Św.
- Nauki ogólne na każdej Mszy Św./ 18.00, 8.00, 10.00, 14.30/ i kazanie Pasyjne
- Nauka rekolekcyjna dla małżonków 15.30

Poniedziałek

- Nauka ogólna na Mszy Św. o 8.00
- Nauka ogólna na Mszy Św. o 18.00
- Nauka rekolekcyjna dla rodziców i świadków bierzmowania po Mszy Św. o 18.00

Wtorek

- Nauka ogólna na Mszy Św. o 8.00
- Nauka ogólna na Mszy Św. o 18.00
- Nauka rekolekcyjna dla młodzieży po Mszy Św. o 18.00

Środa

- Zakończenie rekolekcji i nauka ogólna na Mszy Św. o 8.00
- Zakończenie i nauka ogólna na Mszy Św. o 18.00

Ks. prob. Antoni Cebula SDS

Strona Żywego Różańca

Intencje różańcowe na marzec 2010 r.

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

Intencja ogólna:

Aby światowa gospodarka była zarządzana zgodnie z kryteriami sprawiedliwości i równości, z uwzględnieniem rzeczywistych potrzeb narodów, zwłaszcza najuboższych.

Intencja misyjna:

Aby Kościoły w Afryce były znakiem i narzędziem pojednania oraz sprawiedliwości we wszystkich regionach kontynentu.

Coraz więcej osób odwiedza witryny religijne

Polskie strony religijne czyta w Sieci ponad 2 mln osób. Miesięcznie spędzają one na stronach chrześcijańskich 800 tys. godzin, dokonując 44 mln odsłon. Dziś zaprezentowano najnowsze badania statystyczne.

Liczba internautów w Polsce systematycznie rośnie - na przestrzeni roku (listopad 2008 – listopad 2009) przybyło ich ponad 10% (1,5 mln) i jest ich obecnie ponad 17 mln. W tym czasie liczba internautów odwiedzających witryny o tematyce chrześcijańskiej wzrosła o 31% i wynosi 2,2 mln. Miesięcznie spędzają oni na stronach religijnych ponad 800 tys. godzin, dokonując 44 mln odsłon. Ogółem 13% internautów odwiedza witryny o tematyce chrześcijańskiej – wynika z badania Megapanel PBI/Gemius.

Serwisy religijne odwiedzają w nieco większym stopniu kobiety (57%), niż mężczyźni (43%). Największą grupę (29%) użytkowników serwisów religijnych stanowią osoby w wieku od 15 do 24 lat. Użytkownicy witryn chrześcijańskich to osoby z wykształceniem: średnim (34%) i podstawowym (31%). Najlichnieszą grupę użytkowników chrześcijańskich serwisów stanowią mieszkańcy wsi (29%) i małych miast.

Serwisy społecznościowe stanowią dla Kościoła szansę na nowy dialog ze współczesnym człowiekiem. Przykład dał Watykan, rozpoczynając współpracę z serwisami YouTube i Facebook. Benedykt XVI wyraźnie naucza o potrzebie ewangelizacji

„cyfrowego kontynentu”.

Duszpasterstwo w Internecie przestaje być hobby grupki zapaleńców. Niektórzy duchowni już teraz aktywnie uczestniczą w forach dyskusyjnych, mają własne blogi i redagują hasła do Wikipedii. Najistotniejszą sprawą jest teraz edukowanie innych - księży trzeba nauczyć jak korzystać z nowych możliwości oferowanych przez serwisy społecznościowe.

Kościół dostrzega też strony ujemne Web 2.0. Problemem są często jałowe i długie dyskusje, zagłuszanie jednych przez drugich oraz marnowanie czasu. Dobre strony Internetu społecznościowego dają jednak wiele szans prowadzenia dialogu na wzór św. Pawła na greckim Areopagu. Internet społecznościowy to drugi krok Kościoła w Sieci.

PBI (Polskie Badania Internetu) po raz pierwszy zaprezentowały badania religijnego Internetu na tak wielką skalę. Najczęściej odwiedzanymi witrynami w Polsce są „Opoka”, Adonai, strona Tygodnika Powszechnego, Wiara i eKAI.

(pbi/bpkep © Biuro Prasowe KEP 2010)

INTERCJE MSZALNE

Marzec 2010

Poniedziałek	1 marca	Sroda	17 marca
8 ⁰⁰	R. Skołud	8 ⁰⁰	
Wtorek	2 marca	Czwartek	18 marca
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	R. Kędzia
Sroda	3 marca	Piątek	19 marca
8 ⁰⁰	R. Bubala	18 ⁰⁰	R. Kokot
Czwartek	4 marca	Sobota	20 marca
18 ⁰⁰	O powołania	18 ⁰⁰	R. Szula
Piątek	5 marca	Niedziela 5 Wielkiego Postu	21 marca
18 ⁰⁰		8 ⁰⁰	R. Wieczorek
Sobota	6 marca	10 ⁰⁰	R. Gierlotka
18 ⁰⁰		14 ³⁰	R. Bubala
Niedziela 3 Wielkiego Postu	7 marca	Poniedziałek	22 marca
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰	R. Horzela	Wtorek	23 marca
14 ³⁰	R. Fudala	8 ⁰⁰	
Poniedziałek	8 marca	Sroda	24 marca
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Wtorek	9 marca	Czwartek	25 marca
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	R. Postula
Sroda	10 marca	Piątek	26 marca
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	R. Tomala
Czwartek	11 marca	Sobota	27 marca
8 ⁰⁰	R. Rzepiak	18 ⁰⁰	R. Jarczyk
Piątek	12 marca	Niedziela Palmowa	28 marca
18 ⁰⁰	R. Lukoszek	8 ⁰⁰	
Sobota	13 marca	10 ⁰⁰	
18 ⁰⁰	Fatimska	14 ³⁰	R. Kulij
Niedziela 4 Wielkiego Postu	14 marca	Poniedziałek Wielki	29 marca
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰		Wtorek Wielki	30 marca
14 ³⁰	R. Nocoń	8 ⁰⁰	
Poniedziałek	15 marca	Sroda Wielka	31 marca
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Wtorek	16 marca		
8 ⁰⁰	R. Kołodziej		

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Marzec - Kwiecień 2010

6 marca 2010	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
13 marca 2010	Wróblewska Zofia
	Kawka Zofia
	Tyrała Janina
20 marca 2010	Gorol Barbara
	Knappek Anna
	Michalczyk Wiesława
27 marca 2010	Krenczyk Irena
	Kołodziej Pelagia
	Fojt Barbara
3 kwietnia 2010	Szuła Małgorzata
	Ciszewska Elżbieta
	Kalisz Gertruda
10 kwietnia 2010	Gracka Ewa
	Lipińska Beata
	Krajewska Wioleta
17 kwietnia 2010	Rzepiak Danuta
	Rozmus Sabina
	Golec Aleksandra
24 kwietnia 2010	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
1 maja 2010	Zaczek Mirosława
	Miketta Halina
	Gracyalny Danuta

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Prażonki i postna bryja

http://www.opoka.org.pl/varia/wielkanoc/kulinaria/1110.1,Pascha_prazonki_i_postna_bryja.html

Niegdyś, jeszcze na początku XX wieku, przez cały Wielki Tydzień poszczono dość ściśle, wyciągając z komór patelnie i rondle dopiero w sobotę. Od zamierzonego średniowiecza podstawowymi potrawami tego tygodnia były prażonki i zbożowe polewki.

W dziejach chleba te dwie potrawy stoją u samego początku, daleko przed suszonymi plackami, które z kolei wyprzedzają ciasto wypiekane w piecu. To nie znaczy, że z chwilą pojawienia się chleba, prażonki i polewki zniknęły. Wręcz przeciwnie - ich gatunki zostały wzbogacone o przeróżne odmiany smakowe, a szczególnie prażonki skorzystały z postępu technologicznych procesów wysuszania.

Prażenie ziarna zbóż było znane pradawnemu człowiekowi od chwili wynalezienia ognia. Najchętniej prażono jęczmień i pszenicę. Pod wpływem temperatury krochmal zamieniał się w glukozę, co nasz przodek dostrzegał w sposób nader przyjemny - ziarno surowe było gorzkawe, a po prażeniu stawało się słodkie.

Prażonki były już powszechne w całej starożytności, przygotowywane na sucho lub z dodatkiem oliwy i owoców. Ten rodzaj posiłku, obok placków znajdujemy też w Starym Testamencie. To stamtąd wiemy, że piękna i mądra Abigail przywołała Dawidowi w darze pięć miar prażonych ziaren - obok dwóch bukłaków wina, stu gron rodzynek, pięciu przyrządzonych owiec, dwustu chlebów i tyleż samo ciastek figowych (I Sm 25, 18). Nie było to więc jado aż tak pospolite, skoro przywożono je w pokłonie.

Na oleju prażone ziarna zbóż pozwoliły przeżyć niejedną biedę.

W czasach współczesnych były podstawową potrawą podczas wojen, w obozach, na zsyłkach, głównym wyżywieniem ukrywających się w piwnicach. Prażonka była niezastąpioną towarzyszką uczestników Powstania Warszawskiego w 1944 roku.

Ziarno rozdrobnione, posiekane lub częściowo zmielone stało się surowcem dla potraw płynnych. Rozgotowane stanowiło pierwszy przykład polewki. Natomiast taka polewka gotowana długo, po odparowaniu wody stawała się gęstą bryją. A ta była bardziej pożywna, skuteczniej syciła, będąc jednocześnie „półproduktem” dla placków suszonych na rozgrzanej płycie, początkowo kamiennej, a potem żelaznej.

W czasach wojen rzymscy żołnierze jedli więcej bryi niż chleba, bowiem była sytsza od suchego wypieku. Po Katonie Starszym (234-149 przed Chr.) pozostał całkiem atrakcyjny przepis, który można zrealizować również dzisiaj:

Wsymp pół miarki czystej pszenicy do czystego moździerza, potłucz ziarno, odpłucz łuski. Następnie wsyp pszenicę do garnka, dolej czystej wody i gotuj. Jak się zagotuje, dolej stopniowo tyle mleka, aż powstanie gęsta masa.

Taka starorzyska bryja zwała się cremor. Gdy rozpowszechniły się przeróżne dania pieczone, owe mięsiwa sporządzane na wiele sposobów, prażonki i gęste polewki zeszyły na pozycje jada jałowego, drugo a nawet trzeciorzędno. Przypomniano je sobie w poście, gdy obowiązywała wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych. Stąd przyjęło się, że prażonka i bryja są jadem postnym.

Fragment książki Romana Landowskiego „Dawnych obyczajów rok cały. Między wiarą, tradycją i obrzędem”

Medytacja o znaczeniu Triduum Paschalnego (Papież Benedykt XVI) (12 VI 2006)

Triduum Paschalne rozpoczyna się w Wielki Czwartek wieczorną Mszą *in Cena Domini*, chociaż zazwyczaj już rano odbywa się inna doniosła celebracja liturgiczna — Msza Krzyżma, podczas której całe duchowieństwo każdej diecezji, zebrane wokół swego biskupa, odnawia przyrzeczenia kapłańskie i uczestniczy w poświęceniu olejów katechumenów, chorych i krzyżma; jutro rano uczynimy to również tutaj, w Bazylice Świętego Piotra. Oprócz ustanowienia sakramentu kapłaństwa, w tym świętym dniu wspominamy też ofiarowanie się Chrystusa dla ludzkości w sakramencie Eucharystii. W nocy, podczas której został wydany, Chrystus, jak przypomina nam Pismo Święte, pozostawił nam „nowe przykazanie” — *mandatum novum* — miłości braterskiej, dokonując poruszającego gestu obmycia nóg, który nawiązuje do pokornej służby niewolników. Ten niezwykły dzień, pamiętka wielkich tajemnic, kończy się adoracją Najświętszego Sakramentu, która jest wspomnieniem agonii Pana w ogrodzie Getsemani. Ewangelia mówi, że Jezus, ogarnięty wielką trwogą, prosił swoich uczniów, aby czuwali z Nim na modlitwie: „Zostańcie tu i czuwajcie ze Mną” (Mt 26, 38); ci jednak zasnęli. Również dzisiaj Pan mówi nam: „Zostańcie tu i czuwajcie ze Mną”, a my, dzisiejsi uczniowie, niejednokrotnie śpimy. Dla Jezusa była to godzina opuszczenia i samotności, po której przyszło nocne aresztowanie i początek bolesnej drogi na Kalwarię.

Skupiony na tajemnicy męki Wielki Piątek jest dniem postu i pokuty poświęconym kontemplacji Chrystusa na krzyżu. W kościołach odczytywana jest Ewangelia

o męce Pańskiej; rozbrzmiewają w niej słowa proroka Zachariasza: „Będą patrzeć na Tego, którego przebili” (J 19, 37; por. Za 10, 12). W Wielki Piątek my również chcemy zwrócić nasze spojrzenie ku przebitemu sercu Odkupiciela, w którym — jak pisze Święty Paweł — „wszystkie skarby mądrości i wiedzy są ukryte” (Kol 2, 3), co więcej — „mieszka cała Pełnia: Bóstwo na sposób ciała” (Kol 2, 9). Dlatego Apostoł może twierdzić, że nie chce znać niczego więcej, „jak tylko Jezusa Chrystusa, i to ukrzyżowanego” (1 Kor 2, 2). To prawda: krzyż objawia „Szerokość, Długość, Wysokość i Głębokość” — to znaczy kosmiczne wymiary — miłości, która przekracza wszelką wiedzę; miłość wykracza poza to, co wiemy i wypelnia nas „całą Pełnią Boga” (por. Ef 3, 18-19). W tajemnicy Ukrzyżowanego „dokonuje się owo zwrócenie się Boga przeciwko samemu sobie, poprzez które ofiarowuje siebie, aby podnieść człowieka i go zbawić — jest to miłość w swej najbardziej radykalnej formie” (*Deus caritas est*, 12). Krzyż Chrystusa, pisał w V wieku Święty Leon Wielki, „jest źródłem wszelkich błogosławieństw, przyczyną wszelkich łask” (Disc. 8, 8-9, PL 54, 340-342).

W Wielką Sobotę Kościół, łącząc się duchowo z Maryją, trwa na modlitwie przy grobie, gdzie ciało Syna Bożego spoczywa, niejako odpoczywając po dziele odkupienia dokonany przez śmierć (por. Hbr 4, 1-13). Późnym wieczorem rozpocznie się uroczysta Wigilia Paschalna, podczas której w każdym kościele radosny śpiew *Chwała i Alleluja* popłynie z serc nowo ochrzczonych i z serc całej wspólnoty chrześcijańskiej, radującej się z powodu tego, że Chrystus zwyciężył śmierć i zmartwychwstał.

BIULETYN PARAFIALNY
RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej
Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubała

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmiłowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)